

LA SETMANA DE VALENTÍ PUIG

La tercera onada tecni

"Això em fa pensar que, si no vaig errat, cap llibre d'Alvin Toffer -llegit per milions d'empresaris a tot el món- no ha estat traduït al català."

Fer habitable Texas.

Dilluns, 17. Quan escrivim un article demanant que posin el nom de l'inventor del tallaugles a un carrer o que dediquin una plaça a l'home que dissenyà el clip o pensà la fórmula del gin tonic no sempre és per manca de temes: avui mateix hauria signat un manifest públic a favor d'un monument a la memòria de l'inventor de l'aire condicionat, la gran revolució del nostre temps, capaç de fer habitable Texas. Pocs poetes i pocs filòsofs han fet tant per la nostra salut mental com l'home que aconseguí el miracle de l'aire fresc en quantitats industrials, sobretot quan la calor ens desintegra la voluntat, pels carrers de la ciutat xafogosa, amb un regalim de suor que ens davalla per l'esquena. Consulto una enciclopèdia dels invents: el primer condicionador d'aire, va patentar-lo l'any 1902 Willis H. Carrier, nord-americà, naturalment, per fer-lo funcionar de seguida a una famosa impremta de Nova York. Recordaré el nom de Carrier cada vegada que tingui la gran sort de poder agafar un taxi amb aire condicionat, per navegar amb més goig per la ciutat, com un iot lleuger en una mar sedosa quan a mitja entrada el vent d'embat.

Dimarts, 18. "Doncs jo encara no sé si estic a favor de Boris Ieltsin o contra. Tothom parla de bonapartisme, de massa vodka, de la Rússia impossible, de corrupció astronòmica. Vaig sentir dir a un banquer, generalment molt sensat, que Rússia era la decepció permanent perquè, essent un país tan ric, cada vegada desil·lusionava els qui la suposaven gairebé predestinada a la grandesa. Pot ser que

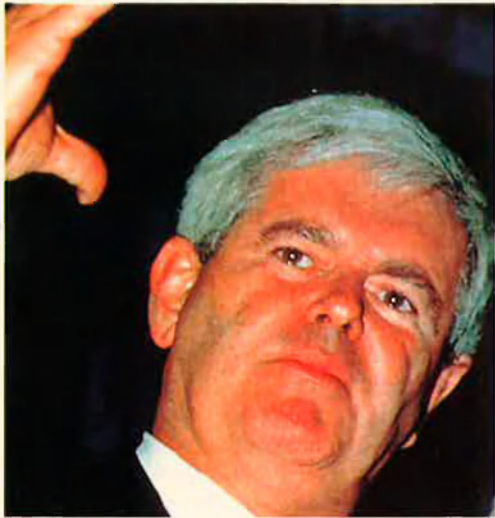

Boris Ieltsin.

tota la culpa sigui de la manca històrica d'iniciativa privada? Compte! perquè de cop i volta sembla que Rússia sigui a punt d'expansió econòmica estable, com un desenllaç de les reformes", m'ho diu un historiador que passa les vacances a Barcelona, envoltat de fills que parlen català afrancesat. Pel que fa a Rússia, és ben brutal el contrast entre la impressió dels professors i les coses que en diuen els empresaris o els inversors que hi van per feina. Ara tornem a sentir que Rússia és a punt d'un vertader creixement econòmic. "Sí, tal com sona. Després de la liberalització de preus, vingueren les privatitzacions, amb èxit. La indústria entra pel camí racional, millora la productivitat. Comença l'estabilització del ruble. Veurem sorpreses", diu l'historiador de vacances, amb èmfasi, per contradir la imatge d'una Rússia sense llei, dominada per les màfies, com una immensa desferra postcomunista.

Dimecres, 19. Un vell amb samarreta sense mànigues rega uns geranis al balcó, després s'asseu a un balancí i llegeix el diari, com si fos l'últim Robinson de Barcelona. Totes les ràdios han programat alguna vegada una variant d'aquell programa de la BBC que demanava -i potser encara demana- quins discos ens emportaríem a una illa deserta. Tot plegat, és una mica massa sofisticat i potser seria millor de demanar al vell de la samarreta i dels geranis quins productes de la nostra civilització s'enduria a l'illa deserta. Si de veritat volguéssim la resposta de persones sense ínfulas culturals, estic segur que tindrí-

lògica no existeix en català

EFE

Newt Gingrich.

EFE

El català i l'AVE.

em moltes sorpreses, amb preferència per les tisores, les guies telefòniques, els manuals d'astronomia i la Bíblia.

Dijous, 20. Newt Gingrich jura i perjura per les hipòtesis d'Alvin Toffler, l'home de les grans perspectives, molt criticat per l'esquerra, no gaire valorat per la dreta, com sempre que algú té èxit amb una idea divulgadora que demostrí força pròpia. He recomanat la lectura dels llibres de Toffler a més d'un amic polític, però s'estimen més de llegir Norberto Bobbio: és com si decidissin d'anar amb un Seat 600 en comptes d'agafar l'AVE. És com voler entendre els fets elementals de la nova societat del coneixement sense sortir de la retòrica ideològica de la Revolució Francesa. Això em fa pensar que, si no vaig errat, cap llibre d'Alvin Toffler —llegit per milions d'empresaris a tot el món— no ha estat traduït al català.

em bicicleta cromada, els primers jeans, un duro a la butxaca i un amic fill d'un pilot de la marina mercant que tenia totes les capsas de tabac ros i el primer *Playboy* de la nostra vida. Ara bé, vacances per vacances, res de millor que l'agost a Barcelona. **Valentí Puig**

Divendres, 21. Abans de marxar de vacances els amics s'acomien amb un sopar d'ensalades i embotits. Donada la nova urbanitat, i si hi ha molta confiança, mai no sabem si anar-hi amb pantalons curts o si convé de preservar una engruna de formalisme. Per norma general, tres dels quatre invitats aporten gelat moka. Al final, gairebé sempre falta gel per als darrers whiskies i algú ha cremat l'entapissat del sofà. Algú altre que anava considerablement borratxo ha insistit a posar un disc de Paul Anka més de dotze vegades. Són els estralls de la nostàlgia, fruit del record de les vacances de l'adolescència, quan tení-